

ETISKE RETNINGSLINJER FOR FARMASØYTER

Kommentarer til Retningslinje nr. 3

3.1 Farmasøyten har plikt til å vedlikeholde sine farmasøytiske kunnskaper, og oppdatere dem når ny kunnskap vinnes og når gammel forkastes.

3.2 Farmasøyten skal ikke bare ha de beste faglige kunnskaper, men også bruke dem på beste faglige måte. Det betyr at farmasøyten ikke skal la seg presse til å imøtekomme ønsker fra arbeidsgiver, oppdragsgiver, pasient eller andre om noe farmasøyten mener er faglig uforsvarlig, jf neste retningslinje.

3.3 Det kan hende at farmasøytens arbeidsgiver av økonomiske eller andre grunner ønsker at arbeidet utføres på en måte som farmasøyten oppfatter som faglig uforsvarlig. Da plikter farmasøyten å gjøre arbeidsgiveren oppmerksom på dette. Hvorvidt farmasøyten kan nekte å utføre det pålagte arbeid, avhenger av situasjonen. I arbeidslivet gjelder det en ulovfestet styringsrett for arbeidsgiver til å fordele arbeidsoppgaver og lede arbeidet innenfor rammen av gjeldende lovgivning og avtaler, og en motsvarende ulovfestet lojalitetsplikt for arbeidstager til å fremme arbeidsgivers legitime interesser, herunder adlyde ordre. Det er imidlertid grenser for hva arbeidsgiver kan kreve, og pålegg om å opptre faglig uforsvarlig ligger utenfor disse grenser. Et problem er imidlertid at det kan være usikkerhet eller uenighet om hva som er faglig forsvarlig. I slike tilfeller bør saken diskuteres. Ettersom både farmasøyten og arbeidsgivere som apotek, legemiddelfirma og legemiddelforvaltning har pasientenes helse som viktigste målsetting, burde det ikke være problematisk å ta opp problemer i denne sammenheng til diskusjon.